TESTUL

MIRCEA ZĂVOIANU

— Şi, zii, eşti pămîntean, ai?

— Da, get-beget... mă şi jur!

— Şi... ştii cine sîntemmm... noi?

— Spre părerea mea de rău... încep să bănuiesc...

— Aaaa... uite ce este... nouă ne place să fim scurţi

— Mă rog, dacă ţineţi morţiş, fiţi cum doriţi, chiar şi mai scurţi dacă e necesar, nu!?

— Tu să taci... ia nu mai pălăvrăgi atîta, iar dacă ţii. cît de cît, la integritatea ta de biped uluit, adică dacă vei face întocmai tot ceea ce-ţi vom spune noi, va fi bine... dar dacă nu, vai şi amar!

— Bine, bine... şi ce trebuie să fac?

— Să latri. Nimic mai simplu... să latri, pur şi simplu.

— Păi cum aşa să latru!?

— Foarte simplu, uite aşa: hau, hau! E clar, vezi ce uşor, nimic mai firesc!

— Adică să latru aşa, din senin... fără nici un motiv acolo, cît de cît, întemeiat, nu!?

— Nu cred că ne-ai înţeles... nu din senin, ci atunci cînd este senin şi mai este şi lună... să latri la lună... hau, hau şi gata. Vezi ce simplu e, nimic mai normal, nu-i aşa?

— Hau, hau... şi de ce mă rog, tocmai la lună?!

— Asta nu te priveşte pe tine... facem şi noi un test, eşti lămurit?

— Hau, hau!